

Leibn. marg.

O, 1

Randnoten von Leibniz

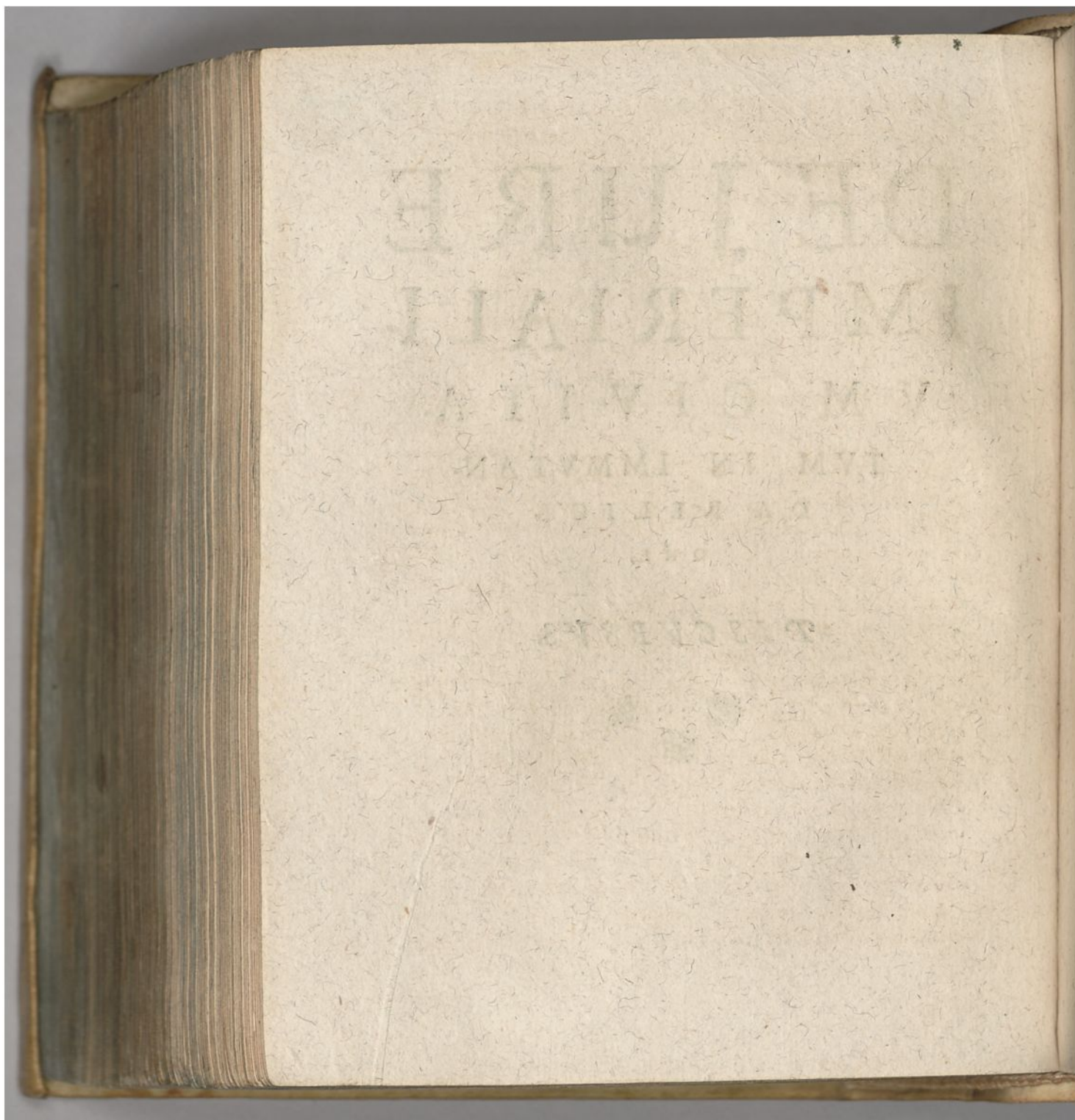
km.

19a

DE JURE
IMPERIALI-
VM CIVITA-
TVM IN IMMVTAN-
DA RELIGI-
ONE,
DISCVRSVS.

2

MPERII CIVITATUM MVL-
tiplicibus privilegiis immunitatibusque,
quibus jure optumo-maxumo gaudent,
& hocce adnumerandum esse, firmiter
adsevero; quòd Religionem veterem, pa-
riter ut ceteri Status, mutare queunt:
etiamsi post pacem nostræ Religioni datam, adhuc illæ
veteres amplexæ fuerint ritus. Negant quidem hoc Ca-
tholico-Romani; quem in sensum apud Compilatores
Camerariorum præjudiciorum, §. *Civitas Imperialis*. Asses-
sor quidam Camerae anonymus, ita censet: An Civitates
Imperiales hætenus Catholicæ, possint nunc demum mu-
rare Religionem? de Principibus nunquam dubium fuit:
de Civitatibus autem Imperialibus secus. At verò con-
trarium sentiunt alii: hæcque de dubitatione consilium ele-
gans Reip. HagenoWensi datum (quest. 1. 3. & 4.) extat in to-
mo 1. Symphorematis supplicat. part. 1. tit. 3. de Religionc. fol.
264. & assentit Henr. Brunnig. disp. de variis Universitat. spe-
cieb. (quæ tomo 1. juris publici, Hanoviæ edito inserta est) th. 20.
ac iisdem etiam adstipulari me cogit (1) præjudicium
quod extat in sigillo, in Symphoremate supplicationum;
tom. 1. part. 1. vot. 2. fol. 211. col. 2. ubi per majora, in pleno
Senatu conclusum fuisse refertur: processus afflictæ cui-
dam vrbi, quæ etiam post Annum 55. Augustanam re-
ceperat confessionem, decernendos esse. 6. Febr. An. 1582.
Accedunt (2) Pacis Religiosæ clarissima verba: quæ
quippe statibus omnibus liberam mutandæ Religionis
concedunt facultatem, hujusquæ facultatis coartandæ,

omnem præcidunt occasionem; tam ubi à Catholico-Romanâ ad nostratem, quàm cum ad illam à nostrate transitur. *Reichsabschied zu Augspurg, de Anno 1555. §. Und damit solcher frid. ibi: Bey solcher Religion/Kirchen-gebräuchen / so sie auffgerichte oder nachmahls auffrichten werden &c.*

2. Et hoc est quod aliis verbis effertur, & pro vulgatissimo axiomate hodierni juris venditur; Religionis scilicet mutationem, promanare ex immediatâ jurisdictione, & radicaliter etiam adnexam esse juri territoriali. *Paurmeister. 2. d. jurisdict. cap. ult. sub. num. 46. fol. 919. ad fin. & seq. Petr. Leopoldi, apud Arumæ. Discurs. d. Jure publ. 24. quest. 3.* Hoc verò territorii jus, competere Civitatibus Cæsari immediatè subjectis; unanimi propè sensu, juris publici Doctores docent. Ac suarum partium studio occæcatus manifestò fuit, suprâ allegatus Adfessor cameralis; qui *apud Compilatores dubior. & prejudicior. Cameral. dict. §. Civitas Imperial.* in sequentia verba scribit: Semper „ ego fui in illâ opinione, quòd Civitates Imperiales non „ habeant **Die hohe Landsfürstliche Obrkeit**; sed quòd illa „ resideat penes Imperatorem: multique alii Catholici „ mecum tenuerunt hanc opinionem. Attamen Catholici „ aliud, & contrarium asserunt in civitate Colonienfi; a- „ deò quòd nisi hoc illis concedatur, Catholicam ibidem „ conservare Religionem, nullo se modo posse putent: & „ ideò vigore **dieser Landsfürstlichen Obrkeit**, Fiscum in hac „ civitate contra hæreticos constituerunt; quòd compesce- „ rent eos. Consultius tamen facerent, si hoc Fisci jus, sibi „ per Imperatorem tradi curarent: ne aliæ civitates illius „ vestigia sequantur, & consimilia contra Catholicos ten- „ tent, quod hi contra hæreticos facere solent. &c. Sed hæc „ alibi latius refutabuntur: nunc id faciam pressè, & etiam „ haut meis; verùm augustis Imperatoris Sigismundi ver- „ bis.

verbis, qui in der Reformation, de Anno 1436. de Imperialibus liberis Rebus publicis, ita notanter rescribit. „ Die Reichsstätt stehen geschriben Heilig / dann ihnen wardt „ empfohlen alles recht vnd Götliche seeligkeit / vnd wardt die „ Christenheit durch sie gesterckt / vnd wurden ihnen Geiste „ liche vund Welliche Recht empfohlen / als dem Keyser das „ Reich : als sie noch heutt beytag / dem Heiligen Reich vers „ bunden seindt / bey Ayden vund ehren zuhun. Et idem ibi- „ dem : Ihr würdige Reichsstätte / so man alle Welt rechnet / „ so seindt ihr doch die Glider / die an dem Götlichen recht nicht „ weichen sollendi. Ihr habt ewer Freyheit von der Christen- „ heit : Ihr seindt des Heiligen Glaubens beschirmer / rechte „ Bögt. &c.

3 Porro ergò in casu reformandæ Religionis, non opus esse videtur; ut Cæsareæ Majestatis assensionem prius impetrent Civitates. Frustrà namquæ precibus imploratur, quod jure conceditur communi. *l. un. C. d. thesaur. lib. 10.* Et ubi prohibitio abest, ibi culpa considerari nequit. *arg. l. Gracchus. 4. C. ad l. Jul. de adulter. Cravetta, conf. 4. incip. Presupponitur. n. 24. & conf. 63. Primum dubium. num. 9.* Nec quoque, si à Cæsareâ Majestate Civitas quæ Religionem mutare volet, mandato, vel etiam iteratâ jussione impediatur, obtemperandum esse reputarem. Etenim injustitia notoria mandati, omne vinculum obedientiæ dissolvit. *Abbas, & Decius in c. si quando. d. offic. delegat.* Non item in Principe justa præsumitur causa, quando is aliquid rescribit contra leges fundamentales, vel cum Ordinibus initam conventionem.

4 Usque hûc, sufficienter, ut puto, demonstratum est; nullo impediante obstaculo externo, Civitates liberas vel Imperiales, de Religione disponere posse: sed operæ pretium nunc esse mihi videtur, decisionem indagare notæ & vexatissimæ illius disputationis; An si in

4.

aliquâ Imperii civitate, Senatores unanimi, vel partis
 majoris assensu, Religionem Romano-Catholicam (ver-
 bi gratiâ) revocare velint, hoc num tribubus seu aliis
 civibus invitis, facere queant? aut si Senatus semper an-
 tiquos retinuerit ritus, an cives, eorumvè magna pars,
 jure petere queant exercitium liberum reformatæ Reli-
 gionis; hocque illis Magistratus invitus permittere co-
 gatur? Quæstio hæc in duabus maxumè, maxumique
 momenticausis, coram Augustissimo Spirensi tribunali
 discussa, magnâque contentione agitata fuit olim: Civi-
 um (1) nempe aliquot Colonienfium, contra Senatum
 Colonienfem: *ut videre licet in Symphoremate supplic. tom. i.
 part. i. tit. 3. fol. 160. &c. Herm. Esaiæ Rosacorb. pract. forens.
 cap. 32. fol. 66. &c.* In den Abschieden des Kayß: Cammer-
 gerichtis ordinari vnd extraord. visitationen, fol. 138. & seqq.
 multis. Item (2) Augspurg/ contra Augspurg: *Symphorema
 suppl. d. t. 3. voto 9. fol. 244. &c.* cum ibi ob Calendarii Gre-
 goriani introductionem, Anno 1584. fierent turbæ; qua-
 rum historiam David Chytræus habet. *Sax. lib. 26. ad fin.
 fol. m. 741.* cardo itidem negotii Aquisgranensis (*vid. die
 Relation welcher massen des Heiligen Reichsstatt / vnd Kö-
 niglicher Stuhl Nach durch den Herrn Marquis di Spinola, ein-
 genommen vnd besetzt worden*) ut & Wilensis in viciniâ
 nostrâ, hoc ipso in dubio verti videtur. Ac licet quæstio
 ea, diversos & adversos etiam, nacta semper fuerit pa-
 tronos; maxumè pro adfectus ad hanc vel illam Religi-
 onem propensione: Nos tamen ejusmodi in controver-
 siis, cum simpliciter & candidè procedendum esse arbi-
 tremur, si modò pacem publicam (simul & religiosam)
 velimus intemeratam conservare; cum primis operæ
 pretiū reputamus, argumētōrū ut acies adversas, in cā-
 pum producamus (*quod & factum est à Petro Fridero Mind. i.
 d. processib. c. 3. ac etiam auctore anonymo, quem Dn. Ant. Albiciū
 esse*

esse puto, *Examinis edicti d. pace Religionis servandâ in Germania &c. quest. 7.*) & oculo sinceri iudicii acuratè perlustremus.

5. Ergò qui civium tuentur partes (à quibus non admodum alienus est Paurmeisterus, *d. cap. ult. n. 46.*) ita non inargutè argumentantur: (1) Quòd alia longè ratio sit subjectionis, respectu civium erga Senatoriū magistratum; quàm aliorum subditorum erga Principes, Comites, aut Barones, Nobilesvè immediatos. Vt ideò, licet his liberum haut pateat exercitium Divini cultus recusantibus Dominis suis, de illis tamen seciùs sit statuendum: quia nempe in Imperii civitatibus, non Senatus tantum, sed unà etiam reliqui cives, statum Imperialem repræsentent; & non minùs ac Senatus ipse, Majestati Cæsareæ, sacroque Imperio immediatè subjecti existimentur: cum eidem obedientiam atque fidelitatem, ex more juratò promittant; **Es seind auch die gemeine Burger / Kayser: Majestät vnnnd dem Heiligen Reich mit Ayden vnnnd huldigungs gelibdt verbunden.** (2) Quamvis cives ipso actū, haut possideant senatoriam dignitatem; potentiā tamen eandem habent, dum per liberum electionis votum, earundem capaces esse queant. (3) Cives qui sunt extra Senatum, potissima videntur pars civitatis. (4) Declaratio denique Divi Ferdinandi Regis Romanorum super promulgandā Religionis constitutione, Anno 1555. 30. Augusti facta (& quæ extat apud Gilman. *Symphorem. tom. 1. d. tit. 3. fol. 161.* & Dn. Goldastum, *tom. 2. Constit. fol. 288.*) pro civibus quoque gnaviter propugnat. Et nempe incolis Imperialiū Civitatum libertatem tribuit Religionis exercitium instituendi; verba ita sonant: **Das ihr Königlische Majestät nach gestalt der Burger-schafft vnnnd einwohner der Frey: vnnnd Reichs Städte / billich vnnnd gleichmähig zu sein erachte; In erwegung / die Burger**

„ gerschafft in den Frey: vnd Reichs Stätten / alle zugleich
 „ vnd ohne mittel dem Römischen Kayser vnd König / vnd
 „ dem Heiligen Reich / so wol als andere mehr vnderworffen.
 „ Vnd so nun andere Reichs Stände / die alte Religion / oder
 „ Augspurgische Confession zuhalten frey sein wollen / daß
 „ solches den Bürgern / in Frey: vnd Reichs Stätten / auch
 „ nit wol versagt werden möge. Ihnerwegung nicht wenig be-
 „ schwerlich were / daß der weniger theil in einiger Freyen vnd
 „ Reichs Statt / sich durch des mehrertheils Sätmen im
 „ Rath oder Gemein / von seiner ieko habenden alten Religion
 „ oder Rürchengebräuchen / zu der Augspurgischen Confessi-
 „ on, oder herwiderum von solcher Confession oder ihren
 „ Rürchengebräuchen / zu der alten Religion dringen lassen
 „ müeste &c.

6. Nec tamen minus prægnantibus rationibus ro-
 borare licet, Magistratus seu Senatus partes: in quas eti-
 am secedere videtur Friderus, *suprà dict. loco.* eumque se-
 quutus Petrus Syringus, *diff. d. pace. Relig. thes.* 41. & idem
 sub personâ Iusti Springeri, *tr. d. pace. Relig. cap. 10. fol. 99.*
etc. (1) In multis quidem differunt subditi Principum,
 Statuumque similium, à civibus seu incolis civitatum:
 illi etenim nunquàm in Principis & Dominorum suo-
 rum, hi verò subindè ad Magistratus & Senatorum dig-
 nitatem evehuntur; nec aliundè nisi ex corpore Civita-
 tis, Senatores peti vel legi solent. &c. Vicissim tamen, in
 multis etiam, & præsertim quò ad obedientiæ vim,
 conveniunt Civitatum & Principum subiecti: non mi-
 nus quippè Senatui cives, quàm subditi suo Principi,
 obtemperare tenentur; tributum, vectigal, & munera
 alia; sive ea patrimonialia, sive personalia sint, præstare
 debent. Et proindè nec in publico Religionis exercitio
 adornando, maximi illius Imperii partes, cui Religionis
 mutatio adscribi solet, ullo jure sibi sumere queunt. (2)

Etia

(2) Etsi crasse populariterque loquendo, nihil aliud Universitas existat, quam homines ipsius Universitatis; subtilitate tamen, fictioneque juris, unicam personam Universitas repræsentat. Ac ideo minimè procedit, sed pura puta est asyllogistia: Imperii Status civitas est, & eo nomine, vigore Pacis Religiosæ, ex arbitratu libero Augustanam confessionem amplecti, ejusque exercitium inchoare potest. Ergò etiam singuli cives, eorumve insignis aliqua pars, tanquam Universitatis membra; hoc idem facere queunt. Id etenim privilegium, isque honor; Universitatis est, non singulorum. Universitatem verò totaliter & universim, Senatus repræsentat; cui utpotè jurisdictionis & imperii vis, concedita censetur: pariter ferè, ut plures quavis in Capitulo Canonici sint, non tamen hi, sed Episcopus, pro Statu Imperii habetur. (3) Quà eadem ratione, nec illud quicquam sublevare Cives potest, quòd qui sunt extra Senatum, potissimam constituere dicuntur Civitatis partem. Potius enim, non in numero semper, sed ut plurimum in dignitate consistit. Et sic, cum (ut modò dictum) jurisdictio omnis, penes Senatum plerunque sit, eaque Cives omnino destituantur: potior idcirco Civitatis pars, Senatus erit. (4) Ferdinandi Regis declarationem, eò quod Recensibus Imperii non sit inserta, haut multum probare posse videtur. Quin & eandem, magis ad deliberationem de futurâ pace Religionis sancienda; quam ad ejus interpretationem vel derogationem pertinere; cum ipse contextus, tum & dies adscripta, seu datum (ut vulgò loquimur) produnt satis manifestè. *Aliis quoque rationibus multis, declarationis hujus nullitatem evincere satagunt Rosacorb. pract. forens. cap. 32. fol. 67. & Syringus, thesi. 41.*

7. Ut ut hæc utrinque speciosa videantur, ita ut in ancipiti constitutus, quam in partem judicii æquilibri-

B

um

um propendere debeat ignorem : rem tamen distinctione aliqua indigere puto. Illud imprimis extra dubitationis aleam constitutum est : Quibus in Liberis vel Imperialibus Civitatibus, ante pacem hancce factam, utraque in usu promiscuo religio fuit, in iis porro sic manere debere. *Donaweri. Erinnerung / part. 1. fol. 21* Et ita etiam in constitutione Religiosæ pacis disertè sancitum est : §. *Nach dem aber. 27. Nach dem in vilen Freyen vnd Reichsstätten / die beeden Religionē ein zeit hero im gang vnd gebrauch gewesen / daß die hinfüro auch also bleiben / vnd in solchen Stätten gehalten werden. Auch derselben Freyen vnd Reichs Stätt Burger vnd andere Einwohner / geistlichen : vnd Weltlichen standt / fridlich vnd rühig bey vnd neben einander wohnen / vnd kein theil des andern Religion / Kirchengebreuch / oder Ceremonien abzuthun / oder sich darvon zu ringen vnderstehen solle.* Ergò jus id, quod cives communi Imperii lege quæsitum habent, à Senatu tolli nequit : & quamvis ideò omnes Senatores, ad Catholicam v. g. inclinent Religionem; civibus tamen exercitium diversæ cōfessionis, nullo sub prætextu adimere debent. Sicque Biberaci, Ravenspurgi, Augustæ Vindelicorum, aliisque similibus in locis, Senatores, qui partem maxumam Pontificii sunt, ad vsum civium qui Augustanæ addicti confessioni, Ecclesiæ ministros sustentant, aluntque. Ex quibus & illud deducitur subsequenter, si (ut non rarerent usu venire comperimus) Augustanam confessionem qui amplectuntur, Legibus aut Statutis per Romano-catholicos (aut è contrà) excludantur à Senatu; vel etiam prohibitio fiat, ne ullorum votis ad Senatorium ordinem aggregentur: id in Pacificationem religiosam facinus temerarium reputari. Sicque nisi ordinarius subveniat Magistratus, ab Imperiali Camera, supplicando petere licere, ut debitis processibus

bus.

9.
bus turbatis subveniatur. *Petr. Frider. d. cap. 31. num. 18.*
Syringus. thes. 41. ad. fin.

8. Cum verò favore pro se introducto, quilibet renuntiare queat: & recepti etiam existat juris, renuntiare beneficio statuti, in ejus favorem principaliter introducti quem posse; licet id secundario respiceret publicam utilitatem. *Aretin. in §. idem. num. 45. Instit. de exception. Rol. à Valle, conf. 25. num. 10. & 28. lib. 2.* Cumque cessante causâ, ejus quoque desinat effectus; ac quicquid conceditur ex causâ, secundum illam debeat regulari: *per jura vulgò vulgata.* Ideò si cives, qui Romano-Catholicam antea Religionem amplectebantur, ad mentem pervenirent saniozem; licitum quoque censeretur, Romano-Catholicum abolere cultum. Sin item civium Catholicorum numerus decreseat; non prohibitum esse reputarem, unum atque alterum adhuc Templum, de novo addicere crescenti Religioni, & pro numero omnium Ecclesiæ adversæ, numerum etiam ac qualitatem mutare Templorum. Et ita, vel invito auctore *der Donawertischen Erinnerung part. 1. fol. 49. & seq.* aliisque Pontificiis reclamantibus concludo; haut in Religiosæ pacis constitutionem impegisse Ellingenfes, aliasque Respublicas liberas Imperiales, quæ demùm post pacem nostræ Religioni datam, reliqua Catholico-Romanæ Ecclesiæ, quæ supererant sacra, restrinxerunt, aut etiam antiquârunt in totum. Quin & hoc tradi solet, Civitates Imperiales Augustanæ confessionis (non Episcopum vel ordinarius qui eo loci antè fuit) jurisdictionem quoque Ecclesiasticam habere in reliquos Papisticos cives. *quâ de re disquirat die Donawertische Information part. 1 fol. 50. §. Was sehr es nun war sein sollte / & foliis seqq.*

9. Si autem tempore pacificatæ Religionis, Catholicæ vel Reformatæ exercitium confessionis, in omni-

B 2

bus

bus ad Civitatem pertinentibus Templis fuerit in usu; Annè tunc Senatus; mutationem aliquam suscipere queat; num. verò Civium beneplacitum aliquid hîc operetur? id (ut jam modò *num. 7.* dixi) absque subsidio distinctionis tractari, decidique nequit. Et nempè, cum nunc Religio, jurisdictionis sequela planè sit (quod & à me suprâ *num. 2.* adprobatum est) acurato iudicio indagandum puro; annè Senatus habeat omnem potestatem, Imperiumque omne, aut num. simul penes plebem, aliqua resideat eminentia potestatis. H. e. perspicendum erit; an ad aristocraticam vel democraticam formam, Civitatis regimen accedat. Quod & monere videtur Paurmeisterus, *dict. cap. ult. num. 48. & seq.* Et hinc, si potestas omnis, in Senatum à populo fuerit translata: vel potius, si Regalia ac superioritatis jura singula, Senatoribus contulerit Imperator; ita ut in iis omnibus administrandis, ipsam referant Civitatem, sintque in Republicâ loco Optimatum, penes quos est *αὐτοκρατορία*, vel *πρόσωπον τοῦ κράτους*: non sanè tunc major erit Civium circa Religionis immutationem, quàm cæteris Statibus (Ducibus sc: Comitibus &c.) subjectorum, potestas. Nec quippè hoc in casu, simul etiam cives, agere Imperii Statum; sed ii Cæsareæ Majestati, Sacroque Imperio, mediatè subjecti censentur. At vicissim, in Reipublicæ administratione, democratica (aut mixta etiam) si ratio observetur; si quæcunque sunt jura Civitatis, non Magistratui Rectoribusvè, sed toti communitati concessa fuisse, apud eamque, in totum vel ex parte adhuc residere constet; aut si Tribuni Tribusque aliquam habeant potestatem (*da die alten zinsfien noch im schwang* / ut sc: RottWilæ, Reitlingæ, & ut puto Argentinae &c.) Civium certè consensus necessarius est omnino; horum præter voluntatem, ut aliis in rebus, sic & in hocce negotio cum-

cum primis; ob maximum ejus momentum atque pondus, disponi mutarivè potest nihil. An autem in Republica vigeat Aristocratia, aut verò Democratia, hoc non ad juridicalè, sed ad conjecturalè statum pertinere; h. e. in facto magis, quàm in jure consistere videtur: & tamen Paurmeisterus *d. cap. ult. sub num. 51. ad. fin. fol. 923.* notas aliquas adducit, ex quibus id cognosci queat; cujus scrinia non compilo.

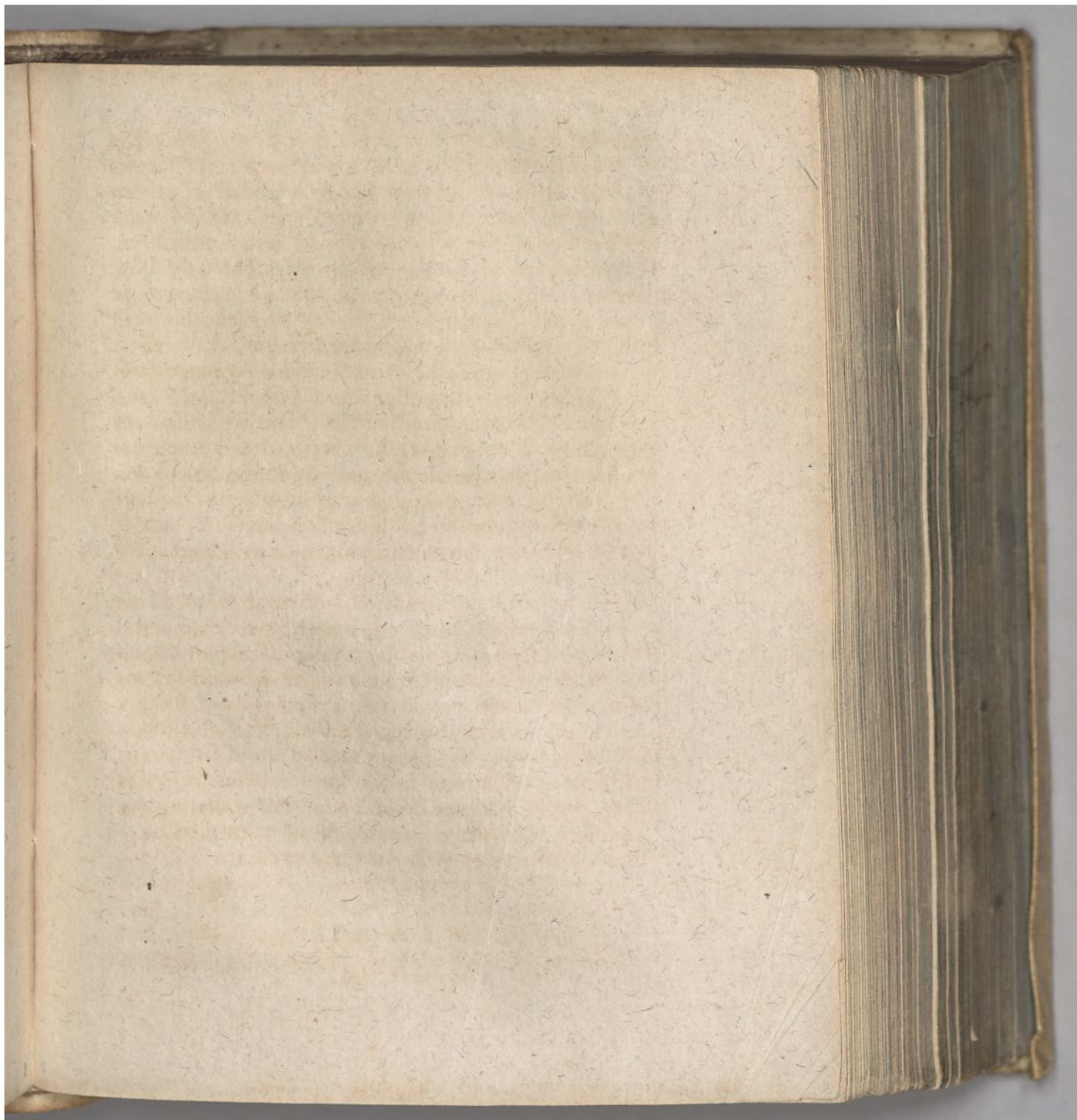
10. Et capit hæc nostra decisio robur ex eo, quòd disputat & decedit Hartmannus Pistoris; *lib. 1. quest. 37. num. 5. ad. fin.* Senatum quoque Civitatis, absque Tribunorum convocatione, de quacunque re statuendi facultatem habere; si talis sit in Civitate Senatus, qui omnes ordines repræsentet. Quò pertinet quoque illud, quod scribit Andreas Rauchbar, *quest. Jur. civil. 1. part. 2. Syndicum Civitatis, à Consulibus & Senatoribus, Von Burgermeistern vnd Rathsmannen /* absque Tribunalium plebis interventu, constitui non posse: verum id procedere tum demum, si rerum ad Civitatem pertinentium gubernatio, Tribunis competat quoque &c. Id quod teste Keckermanno, *2. Polit. cap. 5.* in Civitatibus mercaturæ deditis, plerumque fieri solet. *Addi potest Paurmeisterus, sæpè laudato cap. ult. sub. num. 52. vers. Esse autem in plerisque Civitatib. tria consilia. fol. 925.*

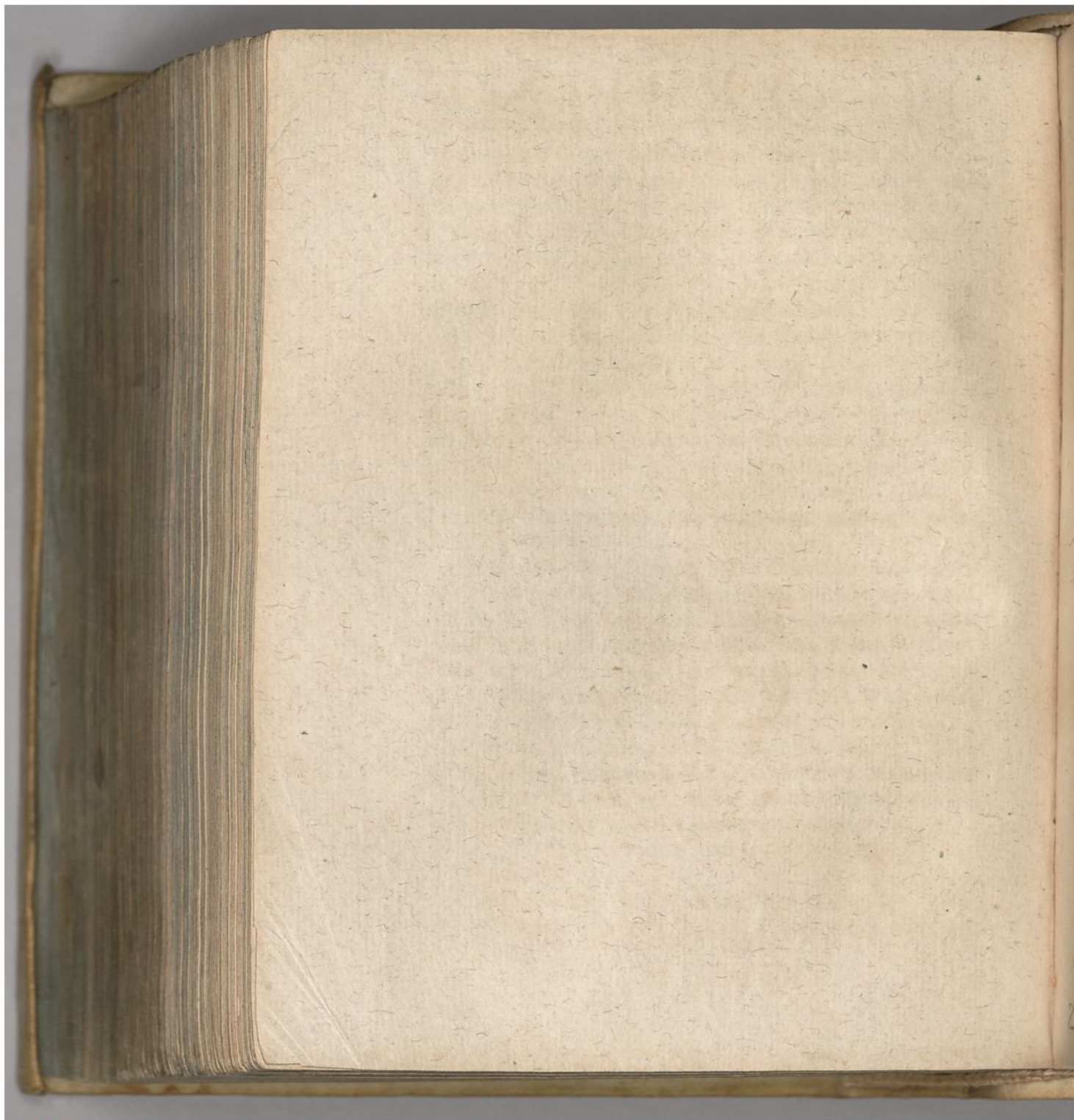
11. Illustrantur hæc itidem, Privilegio Wenceslai Francofurtensibus dato; *Das die Bürger dem Rhat / von wegen des Kayfers vnd des Reichs zu schwören / vnd in allen sachen zugehorsamen Schuldig sein sollen.* Et ita concludi necessum est, merum inibi Aristocraticum esse Statum. Ex quo eodem fundamento, in supra adducto consilio pro Rep. HagenoWensi, *quest. 5. in Symphorem. supplic. tom. 1. fol. 270.* decisum invenimus; *Das ein Ersamer Rhat nicht schuldig / die Kayserlichen Sch. r. iden wegen*

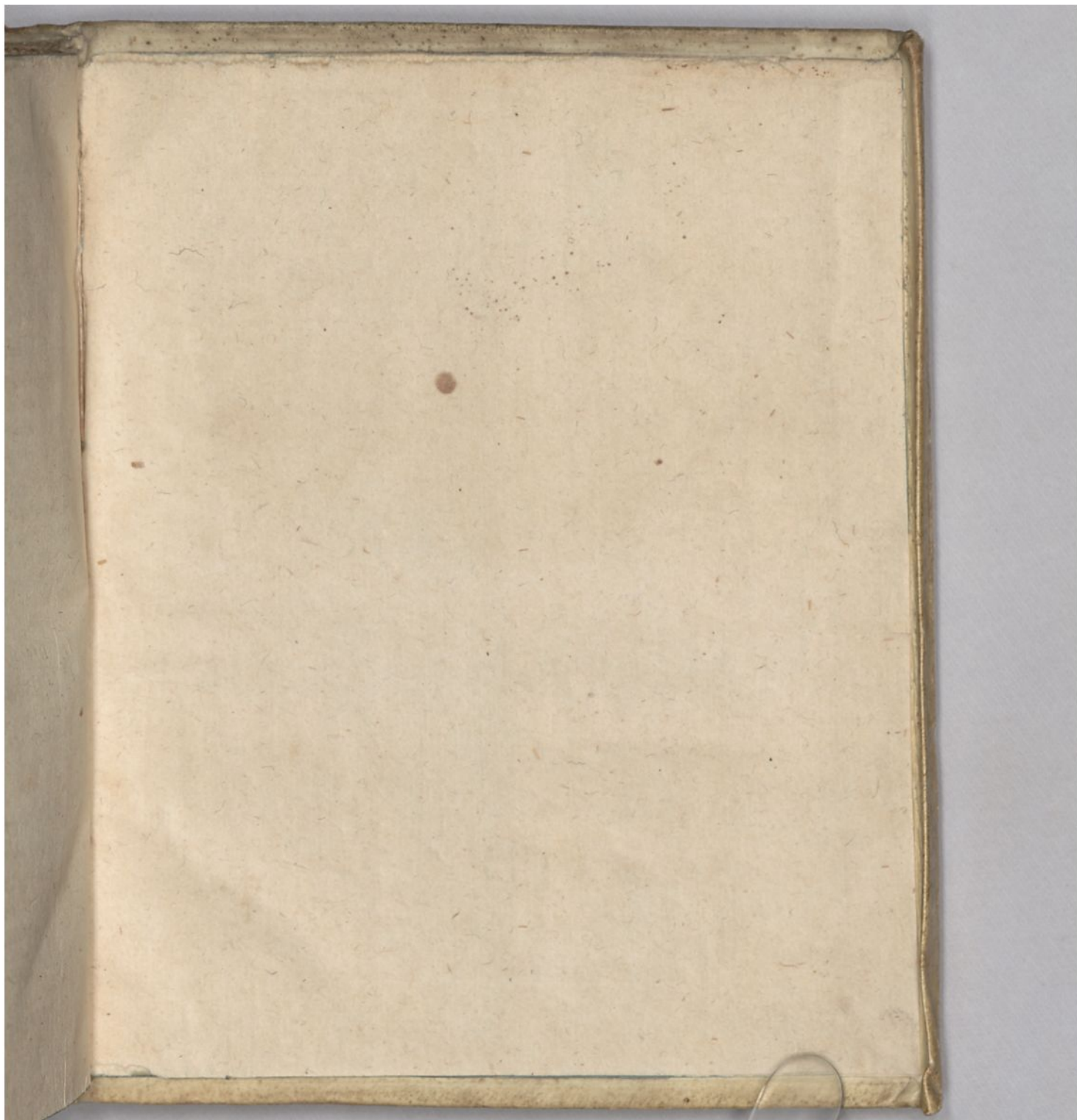
gen abstellung des exercitii Augustanæ Confessionis, Lin-
 er Gemeine zu eröffnen: Weil hierdurch ein Ersamer
 Rath wider sein alt herkommen / Freyheit und Gewohn-
 heit / handeln würde; auch bey andern Frey: vnd Reichs
 Städten ganz nicht gebrechlich / daß sie der gemein die
 Schreiben oder rescripta, so an dem Raths: hoff außgehen/
 communicieren, oder fürhalten. Inmassen nicht weniger
 in der Raths: Cancell der Stylus nie gewesen / die ober
 schrift an den Rath vnd die Gemein zu stellen. &c. Vicissim
 verò Cives Colonienfes, Freye Königliche Bürger indi-
 gitantur, in Colonienfibus Statutis fol. 46. & seq. Verba
 ita sonant: Es ist zu wissen / daß ein Stat von Cöllen / ein
 freie Reichs Statt / vnd alle Bürger freye Königliche Bür-
 ger seind / vnd frey gehuld von einem Römischen König. &c.
 ubi in subsequenstibus, multorum Privilegiorum men-
 tio fit, restringentium Senatus potestatem: & quæ i-
 deò statum inibi democraticum, vel mixtum esse pro-
 babile reddunt.

12. Ac tandem durum, & à Christianæ Religionis
 principiis diversum planè est; si qui Reipublicæ potesta-
 tem habent (Senatus nempe vel populi major pars) ci-
 ves particulares, intuitu Religionis, mit Fiscalischen Pro-
 cessen, inquisitorio vexare velint modo (quod quoque
 meritò carpit auctor Examinis Edict. de pace Relig. d. qua-
 stio. 7. §. conclusio.) ut Coloniae factum fuisse refertur in
 quâdam Supplicatione, quæ est apud Rosacorb. cap. 32
 fol. 63. pro quo tamen *ibid.* fol. 66. Romano-catholicus
 quidam Jctus, propugnare, idque exemplo Lu-
 theranorum nequicquàm excusare
 conatur.

E I N I S.

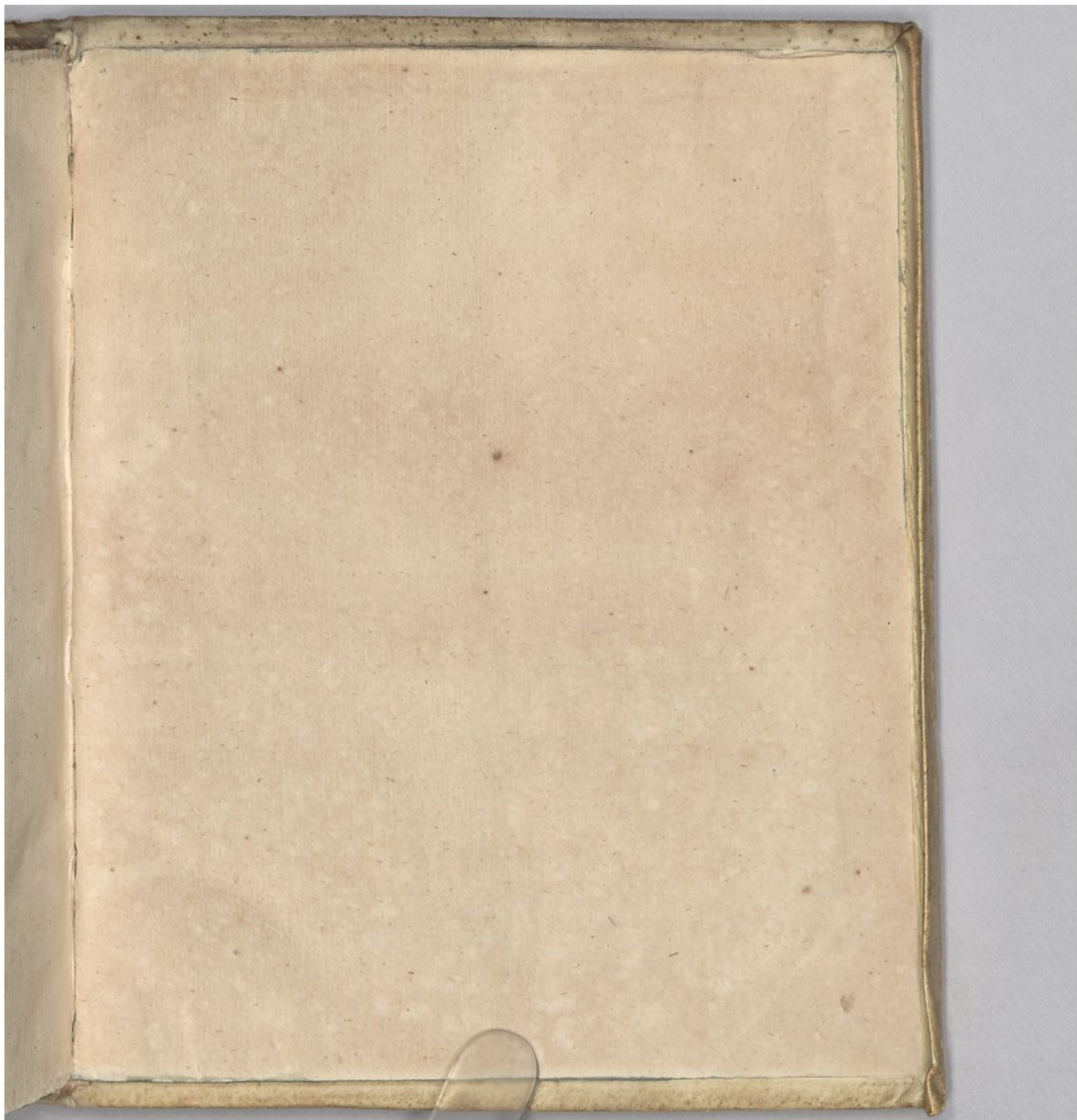

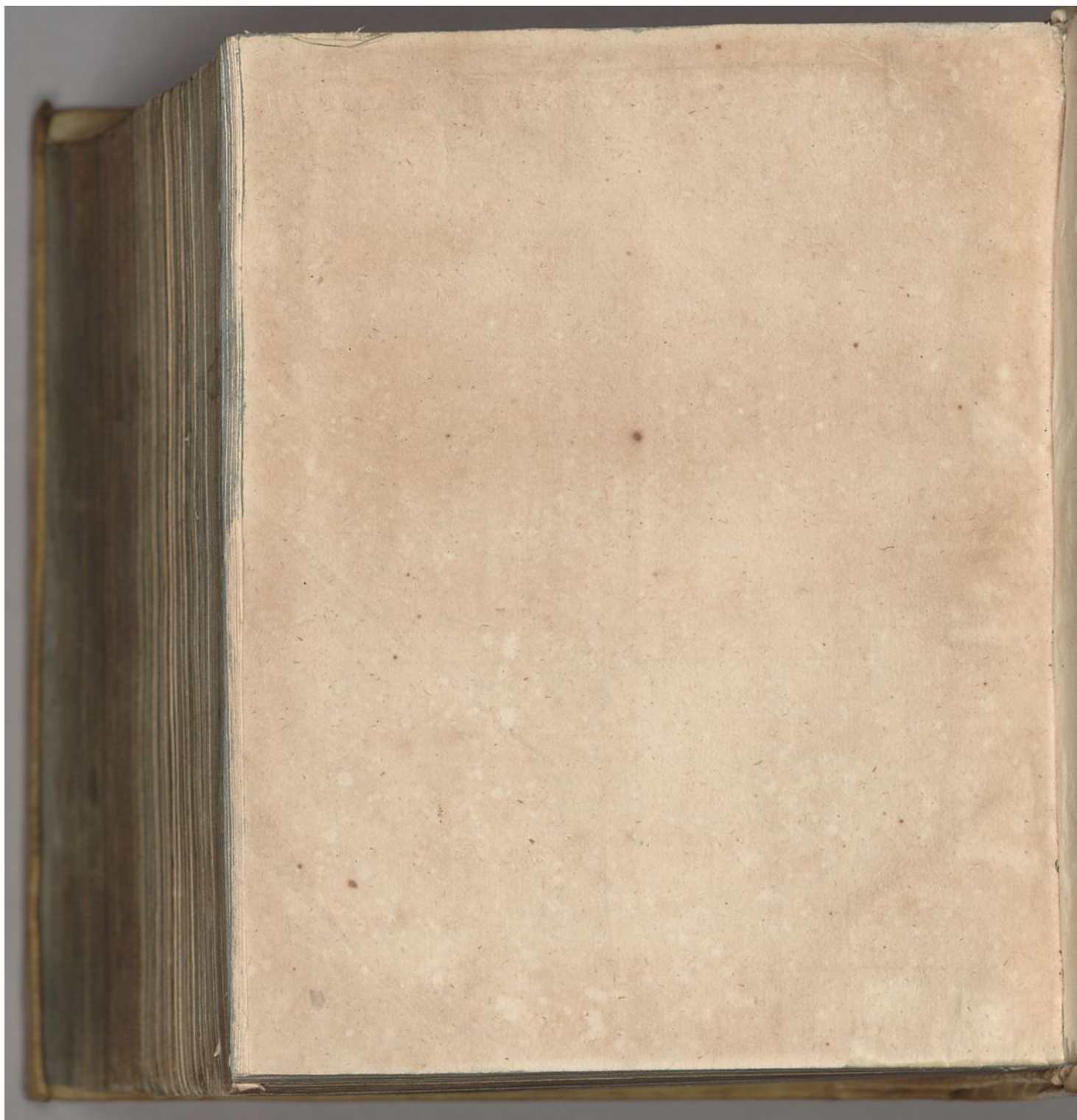
GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK

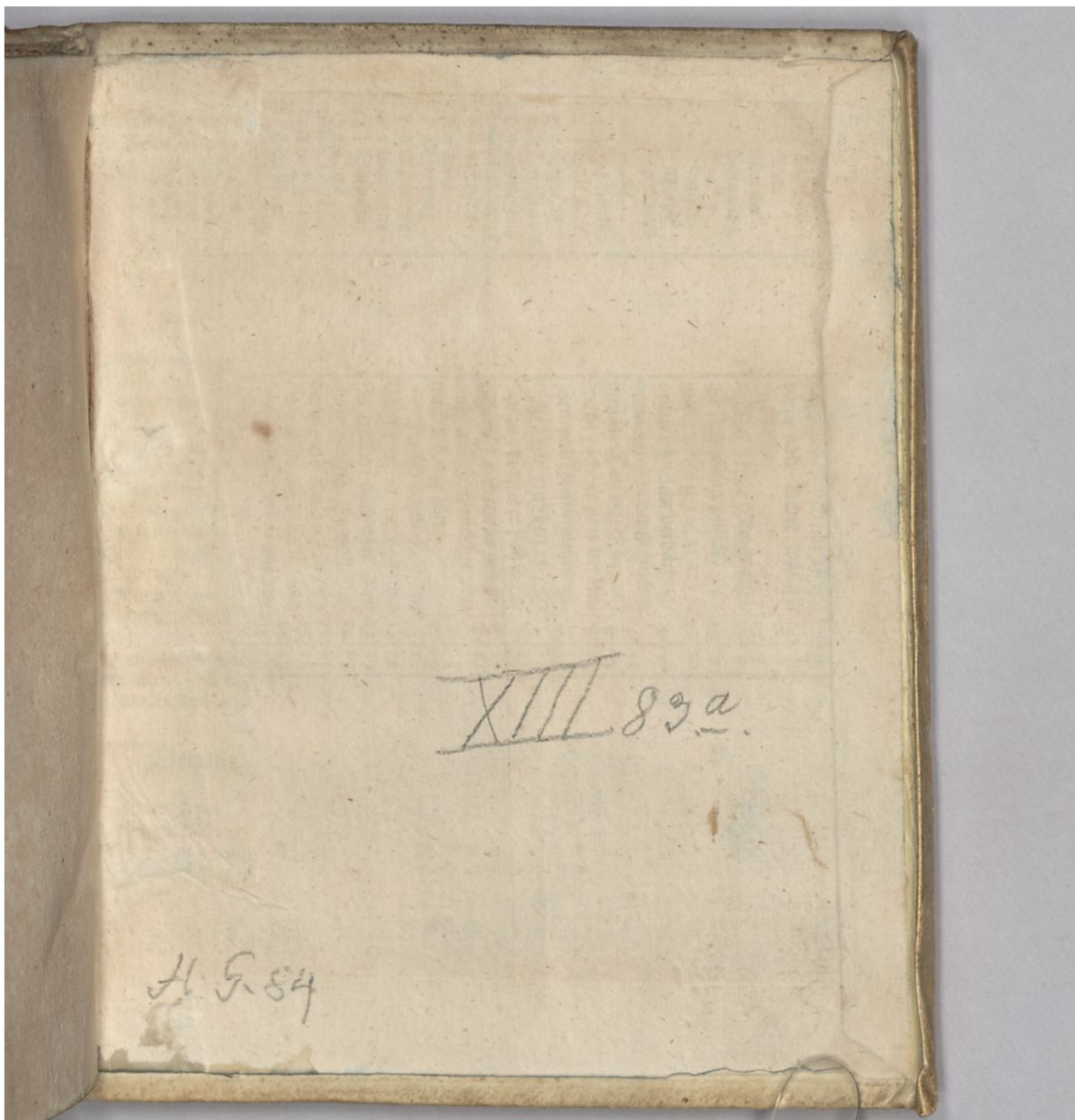
Signatur: ZEN Lebn. Marg. 0.1, Lebn. Marg. 0.1, Stück 9a, [19] - -

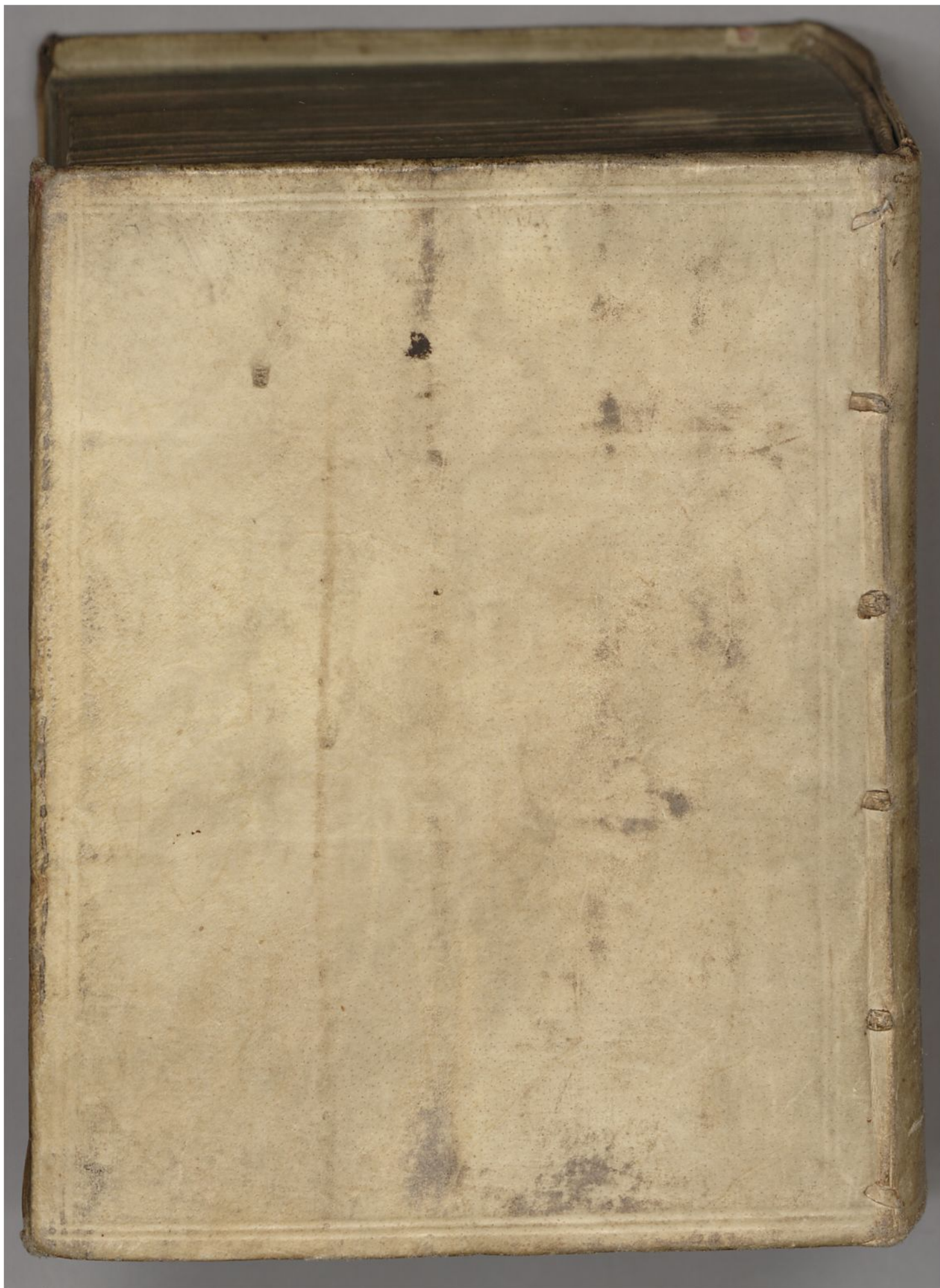

DE SOLDI

De offione re. & cu. & cu.
De monarch. Aristoc. & dem.
De statibz. & de re.
De libertate

De crementis. & de re.
De re. & de re.
De re. & de re.

De re. & de re.
De re. & de re.
De re. & de re.

De re. & de re.
De re. & de re.
De re. & de re.

13

Leibn.
Marg
0,1